

Colofon:

Maandblad

Verschijnt niet in juli en augustus.

Belgische Theosofische Vereniging vzw
Geuzenplein 8, 1000 Brussel:

Website: www.ts-belgium.be & [Facebook](#)

Email: info@ts-belgium.be

Belgische Orde van Dienst: [Facebook](#)

Email: tos@ts-belgium.be

Verantwoordelijke uitgever :

Sabine Van Osta

p/a Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Jaargang 16-nummer 12-december 2021

Mission Statement of the Theosophical Society

To serve humanity by cultivating an ever-deepening understanding and realisation of the Ageless Wisdom, spiritual Self-transformation, and the Unity of all Life."

Missie van de Theosophical Society (Adyar)

Het dienen van de mensheid door het ontwikkelen van een zich steeds verdiepend inzicht in, en verwerkelijking van de tijdloze wijsheid, spirituele zelf-realisatie en de eenheid van alle leven.

De drie doelstellingen

De Theosofische Vereniging kent de volgende doeleinden:

1. Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur.
2. Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdienst, wijsbegeerte en wetenschap.
3. Het onderzoeken van de onverklaarde wetten van de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn.

De Theosofische Vereniging streeft voor haar leden een volledige vrijheid van denken na. Ze verwelkomt als leden al diegenen die de drie doelstellingen kunnen onderschrijven en die bereid zijn haar Statuten te respecteren.

Het Witte Lotusblad

Deze nieuwsbrief wordt maandelijks uitgegeven door Loge Witte Lotus. (verschijnt niet in juli en augustus)

Elektronische verzending is gratis.

Een papieren versie is eveneens te verkrijgen.

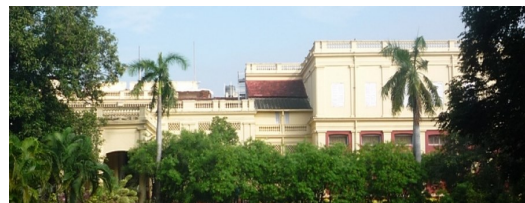
Abonnement van januari tot december: bedrag € 10 of bedrag per nummer € 1, over te schrijven op de rekening van Loge Witte Lotus

IBAN BE88 7340 4396 3641
tnv Loge Witte Lotus FV

In dit nummer:

Missie van de Theosophical Society	1
De Drie doelstellingen	
Contactgegevens Theosophical Society & informatie Loge Witte Lotus & Vrijheid van denken	2
Toewijding en gehechtheid	3
De moed van betrokkenheid	5
Kerstmis voorheen en thans	7
Programma Loge Witte Lotus	10-11
International Convention TS	12
Theosofische Orde van Dienst	13

The Theosophical Society

De Theosophical Society werd opgericht te New York op 17 November 1875 door Helena Petrovna Blavatsky, Kolonel Henry Steel Olcott, William Quan Judge en anderen.

Haar internationaal hoofdkwartier is gevestigd te Adyar (Chennai), India. Het is een ontmoetingsplaats van zoekers naar waarheid en heeft afdelingen in vele landen over de hele wereld. Website: www.ts-adyar.org

In Naarden, Nederland, is, in een prachtige en bosrijke omgeving, het Europees Internationaal Theosofisch Centrum (I.T.C.) gevestigd.

Informatie over activiteiten - website: www.itc-naarden.org

De Belgische Theosofische Vereniging vzw

De Belgische Sectie van de Theosophical Society werd opgericht op 7 juni 1911. Haar hoofdzetel is gevestigd in Brussel en momenteel zijn er afdelingen te Antwerpen, Brussel en Gent. Net als de Belgische Sectie organiseren alle afdelingen met grote regelmaat voordrachten en studiethemabijeenkomsten en sommige, waaronder die in Antwerpen en Brussel, beschikken over een eigen bibliotheek.

De voornaamste taak van de vereniging bestaat erin gelijkgestemde mensen bij elkaar te brengen en hen te stimuleren in hun zoekproces naar waarheid.

Voor alle informatie over de verschillende afdelingen en hun programma, kan u contact opnemen via email: info@ts-belgium.be of telefonisch: +32 476 879 968 en +32 486 631 997.

Alle links, nationaal en internationaal, zijn te vinden op de nationale website: www.ts-belgium.be, alsook op de website van Loge Witte Lotus: www.logewittelotus.be

Loge Witte Lotus

Bijeenkomsten: Bijeenkomsten: Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Secretariaat: Molenkouter 13 Bis, 2890 Puurs-Sint-Amands

Telefoon: (0476) 879 968 of (0486) 631 997

Bankgegevens: IBAN BE88 7340 4396 3641 - tnv Loge Witte Lotus FV

Internet: <http://www.logewittelotus.be> & [Facebook](#)

E-mail: info@logewittelotus.be & loge.witte.lotus@ts-belgium.be

Deelname in de kosten activiteiten:

Thema-avonden: leden gratis - niet-leden: gratis bij een eerste kennismaking, € 2 bij elke volgende aanwezigheid

Zondaglezingen: leden € 2—niet-leden: € 7

Vrijheid van denken

De Theosophical Society heeft zich wijd en zijd over de wereld verspreid en leden van alle religies zijn en worden er lid van zonder dat ze de specifieke dogma's, leringen en geloofsovertuigingen van hun eigen geloof opgeven. Daarom is het wenselijk het feit te benadrukken dat er geen enkele lering, geen enkele mening is, door wie ook onderwezen of gekoesterd, die in enig opzicht voor enig lid van de Vereniging bindend is, dat er geen lering, mening is die niet vrijelijk door enig lid mag worden aangenomen of verworpen. Instemming met haar drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap.

Geen leraar of schrijver, van H.P. Blavatsky tot nu toe, heeft enige autoriteit om zijn leringen of opvattingen op te leggen aan leden. Elk lid heeft evenveel recht om zich te verbinden aan elke school van denken welke hij/zij wenst te kiezen, maar hij/zij heeft geen recht om die keuze aan een ander op te dringen.

Noch een kandidaat voor enig werk, noch enige stemgerechtigde kan onverkiesbaar gemaakt worden of het stemrecht verliezen wegens enige opvatting die hij/zij heeft of wegens het lid zijn van een school van denken waartoe hij/zij zou behoren. Meningen of opvattingen geven geen recht op voorrechten en kunnen evenmin aanleiding zijn om strafmaatregelen te nemen.

De leden van de 'General Council' vragen elk lid van de Theosophical Society ernstig om deze fundamentele principes van de Theosophical Society te verdedigen, te handhaven en er naar te handelen, en ook onbevreesd zijn eigen recht te doen gelden op vrijheid van denken en van meningsuiting, binnen de grenzen van hoffelijkheid en rekening houdend met anderen.

Bescherming Persoonsgegevens: Alle informatie betreffende de Wet op de Privacy en de persoonsgegevens is te bekomen via mail: info@ts-blgium.be of per brief, gericht aan de Belgische Theosofische Vereniging vzw, tav Sabine Van Osta, Geuzenplein 8 te 1000 Brussel.

Een diepgaande analyse toont aan dat er een substantieel onderscheid is tussen toewijding en gehechtheid. Op het pad van leerlingschap wordt de eerste eigenschap verwelkomd en beschouwd als een essentiële kwaliteit, terwijl de tweede gezien wordt als een obstakel, een hindernis die overwonnen moet worden.

Laten wij eerst een poging doen te begrijpen wat **gehechtheid** op psychologisch niveau in het dagelijks leven betekent. In de leringen van de Boeddha wordt gehechtheid genoemd als de eigenschap die ons beperkt, en het is nodig ons ervan te bevrijden, zodat de boeien van de materie geen macht over ons hebben.

Gehechtheid betekent een zekere afhankelijkheid van begeerten, flashbacks en condities. Onze zintuigen herinneren zich voorgaande indrukken, zowel positief als negatief, en neigen er steeds weer toe de positieve indrukken zo volledig mogelijk te herhalen, terwijl de negatieve indrukken vermeden worden. Een dergelijke emotionele gehechtheid beperkt de mens en dwingt hem zijn denken te richten op een manier die bepaald wordt door deze gehechtheid.

Zo versmalt de waarneming van de realiteit zich min of meer en verliest het zijn panoramische kwaliteit. De wens, bijvoorbeeld om meer comfort en gemak te verwerven, moedigt de mens aan om wonderen van vernuft te laten zien door allerlei mechanismen en toestellen uit te vinden en dingen te bedenken om zijn ingewikkelde verlangens te bevredigen. Tegelijkertijd heeft het geleid tot de wereldwijde ecologische catastrofe en de mens gebracht tot een leven in een kunstmatige omgeving, ver verwijderd van de natuur en gericht op technologische afhankelijkheid.

Angst ligt ten grondslag aan veel gehechtheden: angst voor verlies, om tekort te komen, om weer iets onaangenaams en pijnlijks te ervaren. Gehechtheid is ook de bron van allerlei soorten onenigheid, conflicten, beperkingen en oorlogen. Gehechtheid is verbonden met ons vermogen om te reageren op

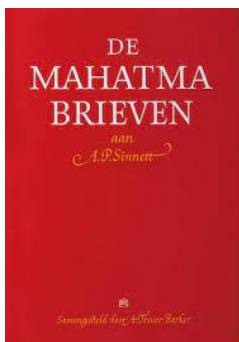
verschillende indrukken van de uiterlijke wereld en om die te analyseren en in te schatten vanuit het oogpunt van onze persoonlijkheid; om deze indrukken in ons denkvermogen vast te houden en ze te reproduceren in een soortgelijke situatie; om onszelf en de ons omringende omstandigheden zo zeer te organiseren dat het mogelijk wordt om het beoogde resultaat te bereiken, namelijk het voorwerp van gehechtheid.

Iemand die het spirituele pad volgt tracht vrij te worden van de ruwere gehechtheden van de sensuele natuur die instinctief en onbewust van aard zijn, en om ze voor zover mogelijk bewust te transformeren in een zogenoemd 'hoger register', om ze meer sociaal georiënteerd te maken, zoals bijvoorbeeld eerbied, respect, zorg en andere goede eigenschappen die wij kunnen toekennen aan de geselecteerde doelen. Terwijl ons bewustzijn gehechtheid toont aan de gekozen objecten, zou het ons echter mogen toestaan om ongerechtigheid, vijandigheid of agressie te tonen tegenover de andere objecten.

Wij moeten toegeven dat gehechtheid een significante rol speelt bij hoe we ons leven leiden en onze omgeving vormen. Veel mensen lijken gelijksoortige gehechtheden te hebben, maar niet iedereen beseft hoezeer zij hiervan in gelijke mate afhankelijk zijn. Onze gevoelige natuur ligt aan de wortel van gehechtheid, en vormt de toepasselijke motieven. De impuls tot handelen gaat bij de mens namelijk uit van denken, redeneren, begrijpen en ten slotte het plan tot realisatie schetsen, terwijl op het dierlijk niveau de overgang van het motief naar de handeling zelf instinctmatig plaatsvindt. De focus van het bewustzijn van de mens ontwikkelt zich in de richting van het denkvermogen, naar denkend, overwegend handelen. Het denkvermogen krijgt dus meer controle over veel emotionele uitingen. Een emotionele impuls wordt geanalyseerd en op waarde geschat door het denkvermogen en pas daarna wordt de manier van reageren gekozen; dat is een handeling. Met andere woorden, tijdens de evolutie krijgt de mens macht over zijn emoties, zodat de invloed ervan afzwakt. Dit is het begin van het proces van bevrijding. Langzamerhand verliezen emotionele manifestaties hun kracht, waarbij zij transformeren tot verhevener en nobeler gevoelens. Dit proces duurt miljoenen jaren, waarna uiteindelijke bevrijding van een mens plaatsvindt.

Meester KH. schrijft erover in zijn brieven: *Tot de uiteindelijke vrijmaking het **Ego** reabsorbeert, moet het zich bewust zijn van de zuiverste gevoelens van sympathie, opgeroepen door de esthetische uitwerking van ware kunst, en moeten zijn gevoeligste snaren meeklinken met de roepstem van de heiliger en edeler*

menselijke gehechtheden. Hoe meer men natuurlijk op de weg naar de bevrijding is gevorderd, des te minder zal dit het geval zijn, totdat als bekroning alle menselijke en zuiver individuele persoonlijke gevoelens - bloedverwantschap en vriendschapsbanden, vaderlandsliefde en rasvoorkeur – alle zullen verdwijnen om samen te smelten in één universeel gevoel, het enig ware en heilige, het enig onzelfzuchtige en Eeuwige – Liefde, een Onmetelijke Liefde voor de mensheid – als **Geheel** (Mahatma Brieven aan A.P. Sinnett, brief 8, blz. 36).

Zelfs grote Mahatma's zijn niet volledig vrij zolang zij samen met ons op het aardse zijnsniveau verkeren.

Meester KH. typeert zichzelf als volgt: *Toch moet ik bekennen dat ik, individueel, nog niet vrij ben van sommige aardse banden. Ik voel mij tot sommige mensen meer aangetrokken dan*

tot anderen en de filantropie, zoals die werd gepredikt door onze Grote Patroon – "de Redder van de Wereld – de Leraar van Nirvana en de Wet," heeft nooit individuele voorkeur gevoelens van vriendschap, liefde voor mijn naaste verwanten, of de vurige vaderlandslievende gevoelens voor het land waar ik het laatst in een stoffelijke vorm werd geboren, in mij gedood (MB, brief 8, blz. 27).

De etymologie van het woord 'gehechtheid' bevat een soort vingerwijzing die suggereert dat iemand of een zekere kracht de mens bindt. Er ligt het idee van vastgebonden zijn, een afhankelijkheid, met een bijzaak van geweld en kunstmatigheid. Zelfs als u het zelf bent die uzelf heeft vastgebonden en die probeert in die toestand te blijven, zult u na kortere of langere tijd deze beperkende invloed begrijpen en zult u bevrijd willen zijn van deze boeien.

De etymologie van het woord 'devotie' suggereert dat er de bewuste handeling is van **toewijding** aan iemand of iets, en het is van het grootste belang om alle andere dingen terzijde te schuiven. Devotie op zich drukt niet alleen de relatie uit van een bepaald soort persoon tot een object, maar ook bepaalde handelingen die deze houding uitdrukken. Devotie is één van de meest waardevolle menselijke kwaliteiten. Het is altijd gewaardeerd in menselijke relaties; ieder van ons droomt van een ware vriend, een liefhebbende echtgenote, kinderen die houden van hun ouders en voor hen zorgen. Veel mensen proberen deze droom te realiseren, ofschoon zij de toewijding van een huisdier verkiezen. In elke zakelijke groep zijn er werknemers die de steunpilaar zijn van de organisatie, zij maken zich zorgen over het prestige van hun bedrijf, over de kwaliteit van producten, over arbeidsomstandigheden en over vele andere dingen. Zij tonen bezorgdheid, per-

soonlijke interesse en verantwoordelijkheid, en beschouwen hun onderneming als hun tweede thuis (soms hun eerste).

Velen van ons kennen de devotie van dieren aan hun eigenaren. Er zijn veel gevallen bekend waarbij een dier de pijn van zijn baasje ervaren heeft en heeft getracht hem te genezen, te redden, zelfs zijn leven op te offeren ter wille van de baas. Men merkt misschien op dat niet alle dieren deze eigenschap vertonen. Onnodig te zeggen dat deze eigenschap niet getoond wordt tegen iedere dierenbezitter. Dit feit kan dienen als bewijs dat devotie ook waarneembaar is bij dieren onderling. Wij kunnen concluderen dat deze eigenschap inherent is aan de goddelijke kern van een levend wezen. Tijdens de evolutie manifesteert het zich in steeds volmaktere en verheven vormen.

Devotie is de basis van heldendom en van veel heldendaden. Voor veel mensen is toewijding aan hun vaderland, plichten, idealen en overtuigingen de bron geweest voor daden die van levensbelang zijn. Uit devotie leggen zij hun leven, vrijheid en voorspoed op het levensaltaar.

Op het pad van de discipel is de eigenschap van devotie vooral vereist, daar het hem helpt om voort te gaan wanneer beproevingen en obstakels proberen hem van het pad te trekken. Devotie aan de Leraar is in het Oosten altijd beschouwd als één van de hogere deugden, het exclusieve voorrecht van een leerling die het pad gevonden heeft. De Leraren onderscheiden echter heel duidelijk het eren van de persoonlijkheid van de Leraar en toewijding aan het doel waar de Leraar en de leerling naar streven.

In één van zijn brieven schreef Meester KH. aan Sinnett: *Als u met uw occulte studies en literair werk wilt doorgaan – leer dan eerder trouw te zijn aan de Idee dan aan mijn onbeduidend zelf* (MB, brief 55).

Tegenwoordig neigen veel aspiranten in het westen ertoe om te dromen over de Leraar, over het object van grenzeloos vertrouwen en devotie. Aspiratie in omgekeerde richting is ook zonneklaar – Grote Leraren van de mensheid zoeken en wachten tot aspiranten klaar zijn voor samenwerking en partnerschap. De Meester KH. spreekt erover in één van zijn brieven: *De conventies van de vermoeiende wereld buiten onze afgezonderde "Ashrams" baren ons nooit veel zorgen; zeker niet in deze tijd nu wij mannen zoeken en geen ceremoniemeesters, toegewijden en geen mensen die alleen de voorschriften in acht nemen* (MB, brief 4).

Meester KH. beschrijft de kwaliteit van toewijding van een leerling, als hij over de president-stichter van de Theosophical Society H.S. Olcott zegt: *Hem kunnen wij onder alle omstandigheden vertrouwen en hij heeft zich verbonden ons trouw te dienen in voren tegenspoed. Mijn beste Broeder, mijn stem is de echo van de onpartijdige gerechtigheid.*

Waar kunnen wij een even grote toewijding vinden? Hij is iemand die nooit vraagt, maar gehoorzaamt; die misschien ontelbare fouten maakt door een overmaat van ijver, maar nooit onwillig is zijn vergissingen te herstellen zelfs ten koste van de grootste zelfvernedering; die het opofferen van comfort of zelfs het leven beschouwt als iets dat blijmoedig moet worden gis-keerd als dat nodig blijkt; die alles wil eten of het zelfs zonder wil doen; die op elk bed wil slapen en in elke plaats wil werken, zich met elke paria wil verbroederen en elke ontbering wil ondergaan voor de zaak... (MB, brief 4).

Toewijding is de kwaliteit die de graad van bereidheid van een leerling aantoont. Liefde, begrijpen en zelfloosheid zijn de basis van toewijding en helpen de mens om een ideaal te vormen en een adequate vorm van dienst te vinden op weg naar dit ideaal. Laten wij proberen om met ons hart ons denkvermogen af te stemmen, om ons in staat te stellen de kwaliteit van ieder van onze handelingen te herkennen, zowel intern als extern.

*Uit: The Theosophist, december 2009
Vertaling: A.M.I. - Theosofia september 2014*

De moed van betrokkenheid

Joy Mills

Gebruik en gewoonte leiden ons naar vaste patronen van denken en handelen die, door hun regelmatige herhaling, frisheid en spontaniteit lijken te ontberen. Juist omdat de theosofische filosofie ons een panoramische kijk op het leven biedt, met grootse ideeën die

door hun grootsheid onze normale nietige beslommeringen minder belangrijk maken, kunnen we vaak de neiging krijgen ons terug te trekken in de zekerheid van een filosofisch holletje van overpeinzingen, in plaats van de werkelijkheid van het bestaan onder ogen te zien en vanuit een positieve betrokkenheid te handelen. Hoever kan onze betrokkenheid reiken? Is er een manier waarop we zo spontaan kunnen optreden dat daden, voortkomend uit een innerlijke betrokkenheid, beantwoorden aan de noden van het moment, met een frisheid die toegesneden is op die noden? Zeker, dit zijn vragen die om een serieuze beschouwing van de theosofische dienaar vragen. Als leden en vrienden van de Theosophical Society (TS) worden we uitgedaagd om een dialoog aan te gaan met de wereld, maar om zo'n dialoog effectief te laten zijn moeten we de aard van onze eigen betrokkenheid onderzoeken.

De neutraliteit van de TS als organisatie, de nadruk op volledige vrijheid van denken voor ieder lid, de afwezigheid van autoritaire bepalingen of geloofsstellingen die theosofie definiëren (en dus zouden beperken), kunnen dienen als een dekmantel waarin we ons verbergen, als bescherming tegen de koude winden van de

noden van de wereld. Echter, werkelijke vrijheid van denken, een vrijheid waarbij we met een niet door het verleden bevooroordeelde geest niet slechts de grote ideeën die de grondslag van de Wijsheid vormen onderzoeken, maar ook hun implicaties ten aanzien van ethisch en moreel handelen, werkelijke vrijheid van denken zou ons kwetsbaar moeten laten zijn, in staat om te worden geraakt door de problemen van de mensheid. Liefde betekent, evenals vrijheid, een zekere kwetsbaarheid van de ziel die ons voortdurend open houdt om de roep van allen die lijden te horen; vanuit deze openheid ontspruit de spontane daad die tegemoet komt aan de noden van het moment. Een vorige International President, de heer N. Sri Ram, zei in een schriftelijk antwoord op de vraag naar de neutraliteit van de TS: *Wat neutraliteit wordt genoemd, betekent in werkelijkheid dat een lid nergens anders aan gebonden is dan aan de Drie Doelstellingen van de TS en iedereen moet volledige vrijheid hebben de Wijsheid te begrijpen en te verspreiden in overeenstemming met zijn eigen temperament en capaciteiten. Een organisatie die Wijsheid voorstaat, die leidt tot juist handelen, kan niet neutraal staan ten opzichte van goed en kwaad. In kwesties waarbij meningsverschillen kunnen ontstaan, handelt de TS echter niet als organisatie, maar door middel van haar individuele leden. Als de leden theosofie niet toepassen op manieren die binnen hun mogelijkheden liggen, zal de TS al snel een inerte en dode organisatie worden.*

Het feit dat wij de TS niet een betrokkenheid in een bepaalde richting kunnen opdringen, zou geen excuus mogen zijn voor gebrek aan betrokkenheid bij onszelf, waar het goed en kwaad betreft. De problemen van de

wereld zijn te ernstig, de noden van de mensheid te wanhopig, voor een apathische niet-betrokkenheid; ellende, onwetendheid, onrechtvaardigheid, armoede, dit zijn zaken die ons aangaan omdat we toegewijd zijn aan het besef dat de mensheid één broederschap is.

Laten we niet verleid worden door een te gemakkelijke interpretatie van onze eerste doelstelling, aannemend dat het om 'een kern van de universele broederschap der mensheid te vormen' voldoende is dat we de handen ineengeslagen hebben met gelijkgestemden en voortaan de geborgenheid van een kleine kerngroep genieten, wat weinig nadenken en nog minder actie vereist. Een vroegere General Secretary van de TS in Engeland, de heer L.H. Leslie-Smith, verwoordde het als volgt: *Een kerngroep zijn is iets heel anders dan wereldwijde broederschap tot stand brengen. Enkele regels uit 'De Mahatma brieven aan A.P. Sinnett' kunnen hier wellicht licht op werpen. Ten eerste: 'U bent niet in staat onze ideeën omtrent de Society als een Universele Broederschap te begrijpen' (1). De TS als een universele broederschap – een lichaam waarvan de leden feitelijk een broederschap zijn zonder onderscheid en daarom universeel, niemand uitsluitend die de TS zal helpen die broederschap te zijn. Dan kan zij een kern zijn van een broederschap die de gehele mensheid omvat. Als theosofen zullen we positief staan ten opzichte van iedereen, maar onze taak lijkt te liggen in het alomvattend zijn, niemand het lidmaatschap van de TS weigerend als hij zich wil inzetten voor het vormen van een broederschap. Hetzelfde idee komt naar voren uit de tweede aanhaling uit De Mahatma Brieven: 'De Chefs willen dat er een begin gemaakt wordt met een "Broederschap van de Mensheid", een echte Universele Broederschap; een instelling die in de hele wereld bekendheid zal verwerven en de aandacht zal trekken van de edelste geesten' (2). Een broederschap, een instelling van mensen van wie de geesteshouding en capaciteiten en wederzijdse verhoudingen zo opvallend broederlijk zijn, dat de hoogste geesten het noodzakelijkerwijs opmerken en het wereldwijd bekend wordt. Is het dan niet wenselijk ondubbelzinnig duidelijk te maken wat het lidmaatschap van de TS werkelijk inhoudt?*

'Heeft u uw hart en denken afgestemd op het grote denken en hart van de hele mensheid? Want, gelijk het bulderende geluid van de heilige rivier waarin alle geluiden van de Natuur weerklinken, zo moet het hart sidderen van degene die de stroom zou willen ingaan, in antwoord op iedere zucht en gedachte van al wat leeft en ademt'

***Drie wegen, één Pad
De Stem van de Stilte - p 75, 225***

De woorden 'het vormen van...' waarmee de eerste doelstelling begint, kunnen, zoals de heer Leslie-Smith verder duidelijk maakt, zowel 'te bestaan als' als 'te creëren' betekenen. De eerste betekenis leidt tot een staat van inertie, waarin daden repetitief worden; de tweede betekenis biedt een dynamische hoedanigheid, zowel aan geesteshouding als aan gedrag, zodat we creatief handelen, altijd spontaan en nieuw, in overeenstemming met de noden van het moment. Onze betrokkenheid bij het principe van broederschap wordt steeds op de proef gesteld als het gaat om de moed bij zo'n creatieve aanpak, die weigert zich te laten afschrikken door wat voor obstakel dan ook, of door de grote omvang van de taak die voor ons ligt. De kracht en vitaliteit van de TS komen voort uit de levens van de leden; haar invloed op de wereld, haar veranderings-vermogen, haar regeneratieve kracht, hangen alle af van wat wij, haar leden, voor deze beweging betekenen, en van de wijze waarop wij in de dagelijkse praktijk de implicaties van de doelstellingen, waarmee we ons innerlijk verbonden hebben, ten uitvoer brengen.

Door iedereen de volledige vrijheid van denken te bieden die we voor onszelf opeisen, door de verstandige neutraliteit van de TS die uiteenlopende visies toelaat te waarborgen, kunnen we toch het praktische belang van de grote ideeën en universele doelstellingen van Wijsheid onderzoeken, steeds nieuwe inzichten in die principes verwervend als we proberen ze toe te passen op de problemen van onze tijd. Laten we niet bang zijn om nieuwe wegen in te slaan, op een nieuwe manier te handelen, een nieuwe betekenis aan onze woorden te geven; laten we moed putten uit onze betrokkenheid bij een vereniging waarvan de doelstellingen een volledig begrijpen omvatten en laten we zo handelen dat iedereen zal weten dat voor ons, net als voor de ingewijde Broeders (Adept Brothers), de woorden 'universele broederschap' geen loze woorden zijn.

1: brief 28 (chronologisch 11) uit De Mahatma Brieven aan A.P. Sinnett, blz. 237

2: brief 6 (chronologisch 12) uit De Mahatma Brieven aan A.P. Sinnett, blz. 27 en 28.

Uit: TheoSophia, het tijdschrift van de TS in Nieuw Zeeland, maart 2015

Vertaling: S.C. Theosofia maart 2016

Dit artikel uit *Verspreide Geschriften II, p5* verscheen voor het eerst in de *Theosophist van december 1879*.

Deze laatste maand van het jaar 2021 lijkt het dan ook interessant om even te kijken hoe HBP, aan het eind van de 19de eeuw, deze periode beschrijft.

De Redactie wenst alle lezers alvast een heel fijne Kerst, een vreugdevol eindejaar en een boeiend en leerrijk 2022!

* * * * *

Wij naderen de tijd van het jaar, waarin de gehele Christelijke wereld zich er op voorbereidt de meest bekende van hare plechtigheden te vieren — de geboorte van de Stichter van haar godsdienst. Wanneer dit tijdschrift zijn Westelijke abonnees bereikt, zal er feestelijkheid en blijdschap

in elk huis zijn. In N.W. Europa en in Amerika zullen hulst en klimop elk huis versieren, en de kerken zullen met groen bedekt zijn; een gewoonte, die ontleend is aan de oude gebruiken der heidense Druiden „opdat de bosgeesten zouden samenkomen bij het groen en, onberoerd door de vorst, daar tot een milder jaargetijde zouden blijven". In Rooms-Katholieke landen gaan gedurende de ganse avond vóór Kerstmis grote massa's naar de kerken, om wassen beelden van het goddelijke Kind en zijn maagdelijke moeder, in haar kleet van „Koningin des Hemels", te begroeten. Dit vertoon van rijk goud-galon, met paarlen geborduurd satijn en fluweel, en de met juwelen versierde wieg schijnt voor een analytisch verstand nogal ongerijmd. Als men aan de armoedige, wormstekige, vuile kribbe van de Joodse herberg denkt, waarin, als wij het Evangelie moeten geloven, de toekomstige „Verlosser" bij zijn geboorte werd gelegd bij gebrek aan een betere ligplaats, kan men niet nalaten te vermoeden, dat de stal te Bethlehem voor de verblinde ogen van de ongekunstelde toegewijde geheel verdwijnt. Om het op zijn zachtst uit te drukken, strookt deze opzichtige vertoning weinig met de democratische gevoelens en de waarlijk goddelijke verachting voor rijkdom van de „Zoon des Mensen", die geen plek vond „waar hij zijn hoofd kon neerleggen". Het maakt het maar moeilijker voor de gemiddelde Christen om de uitdrukkelijke verklaring, dat „het gemakkelijker voor een kermel is door het oog van een naald te gaan, dan voor een rijk mens om het koninkrijk der hemelen binnen te gaan", als iets meer dan een retorische bedreiging te beschouwen. De Roomse Kerk handelde wijs met

haar parochianen streng te verbieden de Evangelieën voor zichzelf te lezen of uit te leggen, en de waarheden van het Boek zo lang mogelijk in het Latijn — „een stem des roependen in de woestijn" — te verkondigen. Daarin volgde zij slechts de wijsheid der eeuwen — de wijsheid der oude Ariërs, die mede „gerechtvaardigd is van haar kinderen"; want, evenals de moderne Hindoese toegewijde geen woord Sanskriet verstaat, noch de moderne Parsi een lettergreep van het Zend, zo is het Latijn voor de gemiddelde Rooms-Katholieke niet anders dan onontcijferbaar schrift. Het gevolg is, dat voor alle drie — de Brahmaanse hogepriester, de Zoroastrische Mobed en de Rooms-Katholieke Paus, onbegrensde gelegenheden openstaan om nieuwe godsdienstige dogma's van uit de diepten van hun eigen verbeelding te ontwikkelen voor het welzijn van hun respectieve kerken.

Om deze grote dag aan te kondigen, worden overal in Engeland en het vasteland de klokken te middernacht vrolijk geluid. In Frankrijk en Italië is het na de viering van de Mis in kerken, die prachtig versierd zijn, „de gewoonte voor de pretmakers deel te nemen aan een lichte maaltijd (réveillon), opdat zij beter in staat mogen zijn de vermoeienissen van de nacht te dragen-, zegt een boek, dat handelt over de pauselijke kerkelijke ceremoniën. Deze nacht van Christelijke vasten herinnert aan de Sivaratri van de volgelingen van de God Siva — de grote dag van droefheid en vasten in de elfde maand van het Hindoese jaar. Maar bij laatstgenoemde herdenking wordt de lange nachtwak door een strikt en streng vasten voorafgegaan en gevolgd. Voor hen geen réveillons of schikkingen. Eerlijk gezegd, zij zijn maar goddeloze „heidenen", en daarom moet hun weg naar de verlossing tienmaal moeilijker zijn.

Ofschoon de 25e December nu algemeen aanvaard is door de Christelijke volken als de geboortedag van Jezus, was die dag oorspronkelijk niet zo aangenomen. Gedurende de eerste eeuwen was Kerstmis het meest roerende van de Christelijke feestdagen, dikwijls verward met Driekoningen en in de maanden April en Mei gevierd. Aangezien er nooit enig authentiek verslag of bewijs van zijn identificatie, hetzij in de wereldse of in de kerkelijke geschiedenis, bestond, bleef de keuze van die dag lange tijd vrij; en het was eerst

gedurende de vierde eeuw, dat de Paus (Julius I), aangespoord door Cyrillus van Jeruzalem, aan de bisschoppen opdracht gaf om een onderzoek in te stellen en ten slotte tot enige overeenstemming te komen betreffende de vermoedelijke datum van Christus' geboorte. Hun keuze viel op 25 December — en het is een aller ongelukkigste keuze gebleken! Het was Dupuis, gevolgd door Volney, die de eerste aanvallen op deze geboortedag richtte. Zij bewezen, dat bijna alle oude volken gedurende ontelbare eeuwen vóór onze jaartelling volgens zeer duidelijke astronomische gegevens de geboorten hunner zonnegoden juist op 'die dag hadden gevierd. „Dupuis toont aan, dat het hemelse teken van de Maagd en het Kind verscheidene duizenden jaren voor Christus bestond,” merkt Higgins op in zijn Anacalypsis.¹ Aangezien Dupuis, Volney en Higgins aan het nageslacht zijn overgedragen als ongelovigen en vijanden van het Christendom, kan het goed zijn in dit verband de bekentenissen van de Christelijke Bisschop van Ratisbone, „de geleerdste man, die de Middeleeuwen voortbrachten” — de Dominicaan Albertus Magnus, aan te halen. Hij zegt in de Recherches historiques sur Falaise, par Langevin prêtre: „Het teken van de hemelse Maagd rijst boven de horizon op het ogenblik, waarop wij de geboorte van de Heer Jezus Christus bepalen”.² Zo werden Adonis, Bacchus, Osiris, Apollo, enz. allen op de 25e December geboren. Kerstmis komt juist ten tijde van de winterzonnestilstand; de dagen zijn dan 't kortste en Duisternis is meer dan ooit op het aangezicht der aarde. Men gelooft, dat alle zonnegoden jaarlijks in die tijd werden geboren; want van af die tijd verdrijft het Licht de duisternis meer en meer met elke volgende dag, en de kracht van de Zon begint toe te nemen.

Dit is echter zeker, dat de feestelijkheden van Kerstmis, die door de Christenen bijna 15 eeuwen lang zijn gevierd, een bijzonder heidens karakter hadden. Wat meer is, wij vrezen dat zelfs de tegenwoordige ceremoniën van de Kerk nauwelijks het verwijt kunnen ontgaan, dat zij bijna letterlijk gekopieerd zijn

van de mysteriën van Egypte en Griekenland, die ter ere van Osiris en Horus, Apollo en Bacchus werden gevierd. Zowel Isis als Ceres werden „heilige Maagden” genoemd, en een Goddelijk Kind kan in elke „heidense” godsdienst worden gevonden. Wij zullen nu twee voorstellingen van het vrolijk Kerstfeest weergeven: een, die de „goede ou-

de tijd” en een andere, die de tegenwoordige toestand van de Christelijke eredienst schildert.

Vanaf de eerste dagen van zijn instelling als Kerstdag, werd hij gezien in het dubbel licht van een heilige herdenking en een zeer blijde feestdag: hij werd gelijkkelijk besteed aan toewijding en dwaze vrolijkheid. „Tot de genoegens van de Kersttijd behoorden de z.g. feesten van narren en ezels, groteske brasserijen, die ‚December vrijheden’ worden genoemd, waarin elk ernstig ding belachelijk werd gemaakt, de maatschappelijke orde werd omgekeerd en haar fatsoen werd bespot”, zoals een verzamelaar van oude kronieken zegt. „Gedurende de Middeleeuwen werd de dag gevierd door een vrolijk fantastisch schouwspel van dramatische mysteriën, uitgevoerd door personages met dwaze maskers en zonderlinge kostuums. Gewoonlijk stelde de vertoning een kind in een wieg voor, omringd door de Maagd Maria en de H. Jozef, door stierenkoppen, cherubijnen, Oosterse Magi (van ouds de Mobeds) en veelvuldige ornamenten.” De gewoonte om met Kerstmis liederen te zingen (Carols genaamd) had de bedoeling om de gezangen van de schaapherders bij de Geboorte in herinnering te brengen. „De bisschoppen en de geestelijkheid deden vaak mee met de bevolking bij het zingen, en de gezangen werden opgevrolijkt door dansen, bij de muziek van tamboerijnen, gitaren, violen en orgels.. Wij kunnen er aan toevoegen, dat zulke mysteriën tot op de huidige tijd, gedurende de dagen, die aan Kerstmis voorafgingen, met marionetten en poppen worden uitgevoerd in Zuid-Rusland, Polen en Galicië, en bekend staan als de Kalidowki. In Italië dalen Calabrische minstrelen van hun bergen af om naar Napels en Rome te gaan, waar zij zich om de heiligdommen van de Maagdelijke Moeder verdringen en haar opvrolijken met hun wilde muziek.

In Engeland plachten de feesten op de avond voor Kerstmis te beginnen en dikwijls tot Maria Lichtmis (2 Febr.) te duren, waarbij elke dag een feestdag was tot de twaalfde avond (6 Jan.). In de huizen van voorname edelen werd een „leider der oude Kerstmisfeestiviteiten” benoemd, wiens plicht het was de rol van komiek te spelen. „De provisiekamer werd met kappoenen, kippen, kalkoenen, ganzen, eenden, rundvlees, schapenvlees, varkensvlees, pasteien, puddingen, noten, bonbons, suiker en honig gevuld” ... „Een vlamvend vuur van grote houtblokken, waarvan het voornaamste het ‚Yule log’ of blok voor het Kerstvuur werd genoemd, dat mocht worden opgebrand tot de avond voor Kerstmis, hield de koude weg; en de overvloed werd gedeeld door de pachters van de edelman onder muziek, goochelarij, raadsels, ‚blindemansspel, andere spelletjes, grappen, gelach, slagvaardigheid, pandverbeuren en dansen.”

In onze moderne tijden sluiten zich de bisschoppen en geestelijkheid niet meer aan bij de bevolking bij het zingen en dansen in het openbaar; en feesten van

„narren en ezels" worden meer in heilige afzondering gehouden dan onder de ogen van de gevaarlijke, met argusogen vorsende verslaggever. Toch zijn de eet- en drinkgelagen door de gehele Christelijke wereld heen bewaard gebleven; en er zijn meer gevallen van plotselinge dood, zonder twijfel veroorzaakt door gulzigheid en onmatigheid tijdens de feesten van Kerstmis en Pasen, dan op enige andere tijd van het jaar. Toch wordt de Christelijke eredienst elk jaar meer en meer een valse schijn. De harteloosheid van deze dienst alleen met de lippen is ontelbare malen gebrandmerkt, maar nooit, naar wij menen, met een meer roerende werkelijkheidszin dan in een bekoorlijk droomverhaal, dat laatst met Kerstmis in The New York Herald verscheen. Een bejaarde man, die een openbare bijeenkomst presideerde, zeide dat hij gebruik wilde maken van de gelegenheid om een visioen te verhalen, dat hij de vorige avond had beleefd. „Hij dacht, dat hij op de kansel van de schitterendste en prachtigste kathedraal stond, die hij ooit gezien had. Voor hem was de priester of de pastoor van de kerk en naast hem stond een engel met een boekje en een potlood in de hand, wiens opdracht het was verslag te doen van elke daad van verering of gebed, die in zijn tegenwoordigheid plaats vond en als een aannemelijk offer tot Gods troon oprees. Elke kerkbank was met rijk uitgedoste gelovigen van beide seksen gevuld. De meest verheven muziek, die ooit het verrukte oor trof, vervulde de lucht met melodie. Alle mooie rituele kerkelijke diensten, met inbegrip van een weergaloos welsprekende preek van de begaafde priester, waren achtereenvolgens geschied en desalniettemin schreef de verslag uitbrengende engel niets op in zijn boek! De gemeente ging ten slotte uiteen na een langdurig en welomschreven gebed, gevolgd door een zegening, en nog maakte de engel geen teken!

„Vergezeld door de engel, verliet de spreker de kerkdeur achter de rijk uitgedoste gemeente aan. Een arme, in lompen geklede, aan lager wal geraakte vrouw stond in de geul langs de trottoirband, met een bleke, magere, uitgestrekte hand, stilzwijgend om een aalmoes smekende. Toen de rijk uitgedoste gelovigen uit de kerk haar passeerden, schrokken zij terug voor de arme Magdalena, en de dames trokken hun zijden, met juwelen bedekte japonnen ter zijde, opdat deze door haar aanraking niet besmet zouden worden."

„Juist op dat ogenblik kwam een dronken zeeman de stoep van de andere kant al waggelend af. Toen hij tegenover het arme in de steek gelaten meisje kwam, zwaaide hij over de straat waar zij stond, haalde enkele stuivers uit zijn zak en duwde ze 'haar in de hand met de woorden ‚Hier, jou arme verlaten meid, neem dit!' Nu verhelderde een hemelse glans het gelaat van de optekenende engel, die de daad van sympathie en liefdadigheid direct in zijn boek

neerschreef en er mee heenging als een welgevallig offer aan God."

Men zou het de belichaming kunnen noemen van het Bijbelse verhaal van het oordeel over de vrouw, die in overspel gegrepen was. Het zij zo; maar toch geeft het een meesterlijk beeld van de toestand in onze Christelijke maatschappij.

Volgens de traditie ziet men op de avond voor Kerstmis de ossen altijd geknield, als waren zij in gebed en toewijding verzonken; en „er was een beroemde hagedoorn op het kerkhof van de Abdij van Glastonbury, die op de 24e altijd knoppen vertoonde, die uitbloeden op de 25e December"; hetgeen, als men in aanmerking neemt, dat de dag door de Kerkvaders op goed geluk was gekozen en de kalender van de oude in de nieuwe stijl is veranderd, een merkwaardig doorzicht zowel in het dierlijke als in het plantaardige leven toont! Ook is er een traditie van de kerk, voor ons door Olaus, aartsbisschop van Uppsala, bewaard, dat 'bij het Kerstfeest „mensen, die in de koude Noordelijke landen leven, plotseling en vreemd genoeg in wolven worden veranderd; en dat een grote massa van deze op een bepaalde plaats tezamen komen en zo woest tegen de mensheid te keer gaan, dat zij meer van hun aanvallen lijdt dan ooit van natuurlijke wolven." Overdrachtelijk bezien, ziet het er naar uit, dat dit meer dan ooit met de mensen, en speciaal met de Christelijke volken, thans het geval is. Het lijkt niet nodig om tot de avond vóór Kerstmis te wachten om waar te nemen, dat hele volken in „wilde beesten" worden veranderd, in het bijzonder in oorlogstijd.

Verwijzingen:

1. vert.: Zie *Godfrey Higgins, Anacalypsis, deel 1, blz. 314; hij citeert Albertus Magnus, Lib. de Univers.*
2. *Olaus Magnus, A Compendious History of the Goths, Svvedes and Vandals, and other Northern Nations. Engelse vertaling van het Latijnse origineel, Londen, 1653.*
3. *Olaus Magnus, A Compendious History of the Goths, Svvedes and Vandals, and other Northern Nations. Engelse vertaling van het Latijnse origineel, Londen, 1653.*

Loge Witte Lotus

December 2021

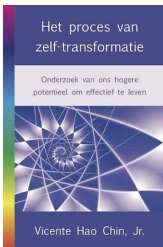

THEMA-AVONDEN & BIJEENKOMSTEN

VAN 20u TOT 21.30u

ZOOM MEETINGS IN BIJLAGE

02 & 16/12: Het proces van Zelf-transformatie

Vanaf het moment dat we geboren worden tot de dag dat we sterven worden we allemaal geconfronteerd met problemen als zich ongelukkig voelen, angst, zorgen, emotionele pijn, ziekte en duizenden andere zaken die een bedreiging vormen voor rust, sereniteit, zingeving en geluk in het leven.

In dit boek vinden we beproefde manieren die beschikbaar zijn om te leren hoe men om moet gaan met al deze problemen.

09 & 23/12: Het Wonder van de Geboorte

In een heel ver verleden werden door de Vereniging een aantal Franstalige boekjes uitgegeven. Een aantal ervan zijn nog steeds te verkrijgen. Wat in België, na heel wat hard werk en broederlijke samenwerking, dan toch is gelukt, is de uitgave van een Nederlandstalig boekje, nl.

Het Wonder van de Geboorte

Dit bijzondere onderzoeksverslag werd voor het eerst in het Engels gepubliceerd in London in 1929 onder de titel: The Miracle of Birth en is nu ook verkrijgbaar in het Nederlands.

In dit werkje van Geoffrey Hodson (1886-1983) wordt een beeld geschetst van wat er in de onzichtbare werelden gebeurt tijdens de zwangerschap en de geboorte, zoals helderziend waargenomen.

Voor alle informatie over de activiteiten van de **Belgische Theosofische Vereniging vzw** kan u terecht op

GSM 0486 631 997 & 0476 879 968 of via email:

info@ts-belgium.be

Voor informatie over de **Belgische Theosophical Order of Service** kan u terecht op

GSM +32 476 879 968 of email:

tos@ts-belgium.be

Loge Witte Lotus Kalender DECEMBER 2021

MA	DI	WO	DO	VR	ZA	ZO
		1	2 Proces van Zelf-transformatie	3	4	5
6	7	8	9 Wonder Geboorte	10	11	12
13	14	15	16 Proces van Zelf-transformatie	17	18	19 Thomas evangelie
20	21	22	23 Wonder Geboorte	24	25	26
27	28	29	30			

Loge Witte Lotus & Loge Antwerpen

Zondaglezing
19 december 2021

*Het Thomas evangelie toegelicht met Zen,
TAO en Theosofie*

door Guido Lamot

Zoom link: zie bijlage

Theosofische Orde van Dienst

Donderdag 23/12 om 21u:

Genezingsmeditatie

(enkel voor leden)

Zoom link in bijlage

Door de recente aangekondigde maatregelen ivm Covid-19 kunnen alle activiteiten blijven doorgaan in de lokalen in de Milisstraat 22 te 2018 Antwerpen. Alle voorzorgsmaatregelen worden getroffen.

Activiteiten kunnen ook bijgewoond worden via Zoom Meetings bekomen via mail:

secretary@logewittelotus.be of via

GSM 0476 879 968.

Voor meer informatie omtrent de programma's van **Loge Witte Lotus** kunt u terecht op GSM +32 476 879 968 en +32 486 631 997 of email: info@logewittelotus.be

&

Email: secretary@logewittelotus.be

Loge Witte Lotus

Zoom links

December 2021

De activiteiten gaan door in de lokalen: **Milisstraat 22 te 2018 Antwerpen** en kunnen ook via Zoom Meetings gevolgd worden.

Alle voorzorgsmaatregelen ivm Covid-19 worden in acht genomen.

Donderdag 02/12 om 20u.: *Het proces van Zelf-transformatie*

Zoom link: <https://us02web.zoom.us/j/89050323387>

Donderdag 09/12 om 20u.: *Het Wonder van de Geboorte*

Zoom link: <https://us02web.zoom.us/j/84563645587>

Donderdag 16/12 om 20u.: *Het proces van Zelf-transformatie*

Zoom link: <https://us02web.zoom.us/j/85843613446>

Zondag 19/12 om 11u. : Loge Witte Lotus & Loge Antwerpen

Lezing

Het Thomas evangelie toegelicht met Zen, TAO en Theosofie

Door Guido Lamot

Zoom link: <https://us02web.zoom.us/j/86872676631>

Donderdag 23/12 om 20u.: *Het Wonder van de Geboorte*

Zoom link: <https://us02web.zoom.us/j/86086313319>

Theosofische Orde van Dienst

Donderdag 23/12 om 21u.: *Genezingsmeditatie* (enkel voor leden)

Meditatie kan ook per Zoom worden bijgewoond:

Zoom link: <https://us02web.zoom.us/j/86086313319>

Alle informatie is te bekomen via mail: tos@ts-belgium.be of

GSM +32 473 820 806 en +32 476 879 968

Belgische Theosofische Vereniging vzw
Société Théosophique Belge asbl

Lieve mensen,

Van 27 t/m 30 december 2021 houdt de Theosophical Society haar **146ste Internationale Conventie**, die ook dit jaar geheel virtueel zal doorgaan.

Op de website: <https://tsconvention.com/> kan u alle informatie vinden over het programma, de sprekers, de beschikbare vertalingen enz. Tevens kan u zich hier ook registreren, zodat deelname aan een of meerdere dagen mogelijk is. Vrije deelname in de kosten is onder de vorm van een donatie aan één of meerdere initiatieven van de Theosophical Society.

Met een fantastisch onderwerp en programma en uitmuntende sprekers, kunnen we u deze Internationale Conventie 2021 zeker aanraden.

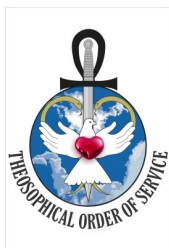
Laten we hopen dat, door onze deelname aan dit theosofische evenement, de banden van Broederschap en Eenheid, versterkt mogen worden.

Informatie hierover is ook te vinden op de Belgische Nationale website:

<https://ts-belgium.be>

Vriendelijke groeten en nog heel fijne dagen

De Raad van Bestuur

Theosofische Orde van Dienst

Zo aan het eind van het jaar, met de feestdagen in zicht, begint men na te denken wat men geliefden en vrienden kan schenken.

Liefde en vriendschap zijn onschatbaar maar toch wil men dit ook tonen door het geven van een klein geschenkje. Waarom dan niet eens een boekje?

De Theosofische Orde van Dienst België bezit nog een aantal boekjes die een bron van inspiratie kunnen zijn in deze moeilijke tijden, nl. de boekjes van Helena Roerich: Agni Yoga.

We kunnen ons de vraag stellen wat Agni Yoga nu precies is en Meester Morya geeft de essentie van Agni Yoga als volgt weer:

Agni Yoga is dienst aan het goede. Begrijp deze definitie in haar volle betekenis. Leer het goede te dienen. Leer toewijding aan het Grote Dienen. Vind de vurige krachten die zullen helpen op alle moeilijke paden moed te tonen. Begrijp waarom deze paden moeilijk zijn. Leer de vuren van uw aard op een natuurlijke manier te aanvaarden. Begrijp alle grote manifestaties van het Heelal. Raak niet moe van de dagelijkse arbeid, die de beste pranayama is. Sta alle zoekers bij, op alle paden.

Ervaar de grootsheid van het denken dat in het Oneindige leeft. Sta in uzelf geen angst toe en bescherm anderen ertegen. Verdiep u in kennis, want onwetendheid is een vreselijk misdrijf. Verwelkom de jongeren met een glimlach, want voor hen bouwt u de bruggen en de wegen. Kies voor uzelf de zwaarste arbeid en wees een voorbeeld voor allen. Zo zult u aan allen de volle betekenis tonen van dienst aan het goede. Wees niet bevreesd voor de influisteraars van twijfel, die altijd als uw schaduw bij u zullen zijn. Laat uw schaduw lang zijn. Concentreer u op uw werk en uw verworvenheden, die op een natuurlijke manier verkregen zijn." Bovenaaards 3/586

De boekjes kunnen meegenomen worden mits een schenking aan een goed doel voor kinderen.

Een schenking kan aan de Theosofische Orde van Dienst, die er dan voor zorgt dat het terecht komt bij een goed doel voor kinderen. Wie een schenking doet aan een ander goed doel voor kinderen, wordt gevraagd - en dit om een overzicht te behouden - het goede doel even te melden aan de Theosofische Orde van Dienst.

Wie meer informatie wenst, kan deze bekomen via mail: tos@ts-belgium.be of via

GSM +32 473 820 806 en GSM +32 476 879 968

We wensen allen alvast heel fijne eindejaarsdagen en een gezond en boeiend 2022!

<https://www.ts-adyar.org/content/care-children>